

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 151. Juvenis Granatæ Rex fœdera cum Ferdinando pactus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV. palam profitebantur , quod eorum Re
A.C. 1484. pacem , cuius anno superiori meminimus

absque illorum consensu ac consilio no
latenus cum Hispanis inire potuerit; hi
collectis , quotquot poterant, copiis Va
dalitiam invaserunt, hanc Provinciam
ne ferroque devastaturi. Verum con
perto eorum consilio , Ludovicus He
nandez Portocarero , in illos nil min
timentes inopino tantoque impetu invad
ut eis nequidem de periculo cogitare
minus vero aciem instruendi spaciun
linqueret, sed una omnes ingenti fra
deleret. In alia etiam regione Gadensis Ma
chio nuperam suorum cladem ulciscoe
stimulo agitatus , cum a Ludovico ca
fos , atque dispersos forte offenderet, ad
presso fugientium tergis instituit, ut e Va
dalitia præcipiti pede excedere, ac de
deratis ferme suorum omnibus , vexillo
atque impedimenta victoribus relinqu
cogerentur. Eodem victoriæ cursu Ma
chio agmine suo Zaram versus ducto, u
bem occupat , illiusque Gubernator
trucidat , tandem vero depulsis Mac
Christianos , qui deinceps hanc urbe
incolerent, substituit.

§. CLI.

*Juvenis Granatæ Rex fædera
Ferdinando paetus.*

Adversis hisce belli successibus vehemen
tius

tius accendebat Granatensium indig- Sæcul. XV
natio aduersus juvenem eorum Regem; A.C.1484.
hic vero cum inter Mauros vitæ suæ se-
curitati parum consultum esse intellige-
ret, Almeriam se recepit. Zagalus ejus-
dem Patruus compertam Regis fugam in
rem suam vertere minime cunctabatur,
suasque copias Granatensi urbi mox ad-
movit, a Civibus ingenti lætitia exceptus:
verum vix urbe potitus, tanta regnandi
cupidine stimulabatur, ut senem Mauro-
rum Regem trucidari juberet; ast imma-
zi hoc scelere, cum Granatensium invi-
diā in se concitasset, Rex juvenis hac
temporis opportunitate bene usus, acrio-
res quam unquam belli flamas accen-
dit. Interea Ferdinandus & Isabella
hæc Maurorum dissidia edocti per suos Le-
gatos Regi adolescenti nunciant, Hispa-
norum arma nec aduersus eum, nec con-
tra sibi adhærentes mota fuisse, quinimo
Ferdinandum nil ardentius exoptare,
quam ut belli sors eidem prospere succe-
deret, nec unquam a Rege atque Regina
bellum fuisse restauratum, nisi finitima-
rum urbium Præfecti Hispanorum quiet-
tem primi turbassent, illud vero haud
alio ex fine ab Hispano Rege continua-
ri, quam ut illis, qui Zagallo ejus Pa-
truus adhærerent, palam foret, Hispanis
nil antiquius esse, quam pacem cum eo
super sanctam inviolabili fide tueri. Ju-
Hist. Eccles. Tom. XXX. O venis

Sacri. XV. venis iste Princeps, cui nil reliquum en
A.C. 1484. quam ut opem in hoste quæreret, Ra
 Catholico significavit, se nunquam a
 consiliis obluctaturum, quin etiam
 viribus suis eidem præsto futurum.
 tur Ferdinandus, cum nil sibi ultra
 hujus Principis potentia timendum in
 ligeret, Granatae Regnum armis inva
 cunctisque ferro flammaque vastat.
 Aloreiam urbem vi occupavit, Al
 cayniam vero & Sentenilium in dedi
 nem accepit, eoquod tanta Hispano
 felicitas cives insolito prorsus terrore
 rueret: Ast hyeme jamjam ingraue
 te Ferdinandus militem ad hyberna
 duxit, ipse vero Hispalim Victor re
 fus est.

§. CLII.

Diffidia in Galliis de regimini auctoritate.

Sub idem tempus in Galliis fervens con
 orta est contentio de regni admin
 istratione, quam sibi deberi, cum Au
 liæ Dux existimaret, cum Francice
 Britanniae Duce foedus inire consti
 uit hac via factionem suam numero & po
 tentia firmaret, necnon ad sinistros quo
 cunque belli casus tutum in ejusdem fac
 tionibus asyllum opportuno necessitatibus
 beneficio inveniret. Eoipso etiam tem
 pore tam prospere occasio consilium